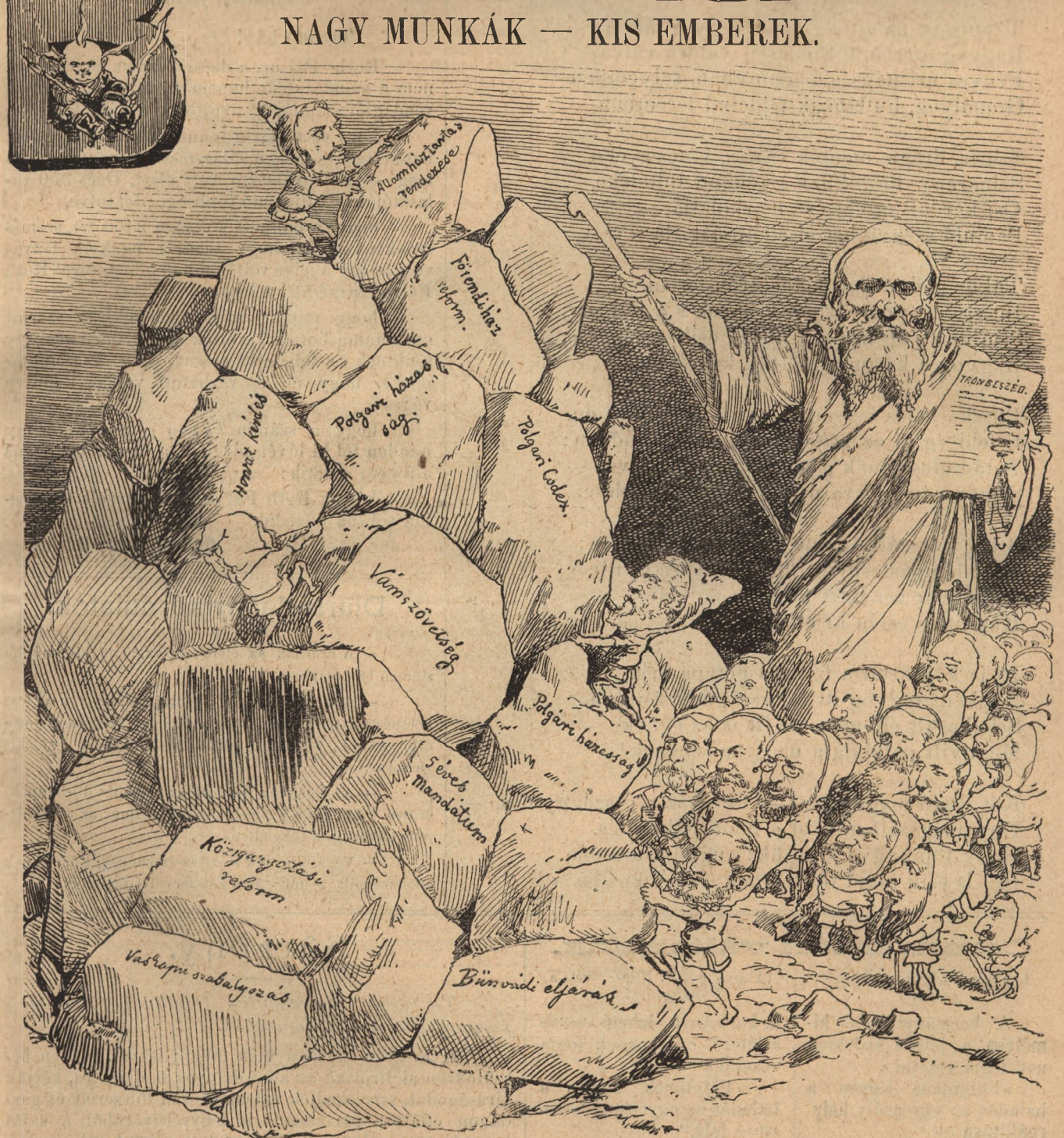

BORSSZEM JANKÓ

NAGY MUNKÁK — KIS EMBEREK.

Hegy szellem: Itt hevernek im iromba
Sziklák óriás halomba,
Szerterakni
Megfaragni

Építeni belőle szépen, —
Hinni tessék
Nem gyerekség, —
Próbáld meg törpe népem!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2

Egyes szám 16 kr.

Két megnyitás.

TÁRULNAK az ajtók, — ezeregy éj álma
Ragyog a szemünkbe szép valóra válva.
Fényes úri népség bársonyban, selyemben
Gomolyog, hullámszik fejedelmi teremben.

Szines, drága menték csatos, lánczos éke,
Szinarany forgóknak gyémánt tölteléke,
Ósi kardok falvat érő markolatja —
Bámuló szemünket el-elkápráztatja.

Tükör padozatján tágas trón-teremnek
Im együtt pompáznak a karok s a rendek ;
S mint a nap uralg a millió csillag fényen:
Ragyog a korona fölöttük kevélyen.

Büszke bölcs beszéd zeng a királyi trónon,
S feldörg rá az „éljen!“ ősi szittya módon;
Aztán eloszolnak gyorsan, mit se késve —
S meg van nyitva újra az ország gyűlése.

S hogy leszáll az este, ünnep készül újra ;
Ezer lámpás csillog tündér fényre gyulva.
A magyar zenének pompás palotája
Kapuit ez estén ki először tárja.

Itt is kápráztat a fény, a pompa árja,
Napként ragyog itt is országunk királya,
S lelkesült éljenzés tör itt is az égnek, —
Megnyilt palotája a magyar zenének!

Két ilyen megnyitás! — Színház s országgyűlés, —
Ugy megszáll minket a honfi-lelkesülés,
Hogy töprengve kérdjük: ugyan, uramfia,
Hol is esik majd több s nagyobb komédia? <

Roth Pál mandátuma.

— Bizottsági jelentés. —

Tisztelt ház!

Roth Pál ur, a deési kerület képviselője,
nem a mandátumát, hanem egyik lakomájának
vendéglői számláját nyújtotta be; de tekintve,

hogy ezen okirat tanúsága szerint mondott
banketten — mely a választást egy nappal előzte
meg — 200 választó vett részt, Deés 300 vá-
lasztójának túlnyomó többsége; tekintve,

hogy a bankett költsége 2400 frt, szemé-
lyenként 20 frt, hogy tehát a bankett fényes
volt és így a jelen voltak minden biztonnal Roth
Pálra szavaztak; tekintve

hogy mindig ugyanazon okirat szerint
csak finom borok kerültek az asztalra és így
senkinek se lehetett másnap oly kaczenjam-
merje, hogy ne szavazhatott volna; tekintve
végre

hogy a számla *ki van egyenlítve*, és így
minden fél ki lévén elégitve, a választás kifogás
alá nem eshetik:

kérjük Roth Pál urat az igazolt képvisel-
ők sorába fölvenni.

Suttyomberky Dárius.

Diurnistai nyikordulatok.

— A csárnak az élete meg az én napidijam soha
sincsen bátorságban.

— Azt írja Detsinyi a ténztájérol, hogy nem lesz
kocsonyás. De inkább azt ígérné, hogy megkocsonyáso-
dik. Akkor legalább telnék a ténztájából egy kis
vacsora.

— Az Éhenbök Franczi, az önkéntes díj-bőjtnök,
erősen vádolgat a princípálisomnál. Ime: az anarchis-
mus háboruja a tőke ellen.

— Végére járunk a szilva-szezonnak. Közelednek
a kétszersült zsemle-, és a kétszerszürt tea-esték.

Commentári változatok.

(Ahogy a „Nemzet“ hang-
súlyoz.)

A kormányt »lehető ki-
mélése a létező érdekek-
nek fogja vezetni.«

»Folytonos legyen a
haladás az egyensúly hely-
reállítására felé.«

»Ezen fontos cél felé
kormányunk határozottan
fog törekedni.«

(Ahova a „P. Napló“ veti a
hangsúlyt.)

A kormányt »lehető kimélése
a létező érdekeknek fogja
vezetni.«

»Folytonos legyen a
haladás az egyensúly helyre-
állítására felé.«

»Ezen fontos cél felé
kormányunk határozottan fog
törekedni.«

Sürgöny.

Tekintetes Starcsevics Dávid, parlamentáris
fegyverkovács urnak Zágrábban.

A magyar országgyűlés megnyitával, erősen ké-
szülődvén alólírottak az alkotmányos hadjáratra, kérjük
Uraságotat, sziveskedjék választékosan fölszerelt és gaz-
dagon ellátott parlamentáris fegyvergyárából a saját
használatára nélkülözhető készletet nekünk átengedni.

A magyar antisemita-párt.

"HAJ RÁKÓZNI, BEERŐSÉNYII!"

(Magyar király dal, utámkölté Liszt Ferencz.)

S Liszt Franczi újra szerepel,
De most a magyar csatateren,
Jó Podmaniczky s Erekel
Mialt nincsen most jó békében.

Hős Franczi majd mint tisztés agg
E harczról is beszélhet majdan
Csodákat unokáinak :
Hej, buzogányom hogy forgattam !

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Nem is sadálkozom azon rojta mogomot, hojd a Roth Pál képviselői oreság üssze cserélte a mondátomot edj vendéglői számlóval; iljen küzel rokonok küzötte mindig van nadj soládi hasonlotosság.

— Onteszemitok hel miatta veszekedik arszággjölésbe. Forcsák ezek az onteszemit oreságok! Minden a világon van küteve helhöz és idühöz, sak sopán ontiszemitok hettelenkednek és idéltlenkednek.

— Mikar láttam óper megnyitáznál csücseléklet dobálózni küvekkal, okor láttam sak miljen igoz, hojd o zene még o küveket is meymozgolja.

— Ojan kümpremi szotán szélsüboltul o firmát igozságosan kül irni így: **Nedvennóczsas** és „**Függetlenség**“-i párt.

— A herr fiun Gergoinek nem lehet nodjobb vizogsztolás, mint az, hojd ütet a Verhajváj oreság nem okorja rehabilitirozni.

— Hojd megnyilta az ój országjölés, tönödöm azon rojto mogomot, mi minden van mastand benne, a mi máskor nem volt és ebül az okából propanalnék aztat, hojd oz asztályokat szoporitsanak meg edjel — edj meg-**ad**jelü osztállyal.

— Mandják, hojd nincs nálonk küzbátarság. Forcsa! Hiszen épen oz o boj, hojd a kiknek nem kéne lenni — a honczfotoknak is van bátorság.

— Mandhatják akármit, de azér mégis o Nyitro meggyében van meg edjedöl osztó igazság — ott mindenki edjenlően lopja!

— Edj seppet is nem sadálkozom azon rojto, hojd a Verhajváj oreság is lomentálja o Nyitro medjei lapások miatt. Van neki ez edszer igazság. Mer ha ü lette valna ott, akkor a Nyitro meggyeiek bizemosan nem laphatták volna.

— A Lébele Schmalzstleck volt mindig edj pantatlan kereskedü és ezér meg is bokta mogát. Miotánd meg-bokta, tette ki az üvé feleségitül o firmát. De, mert ü volt a faktor és mindig ígérte sakat a terminosra és nem beteljesölhette, hát megbokott a asszonyi firma is. A szegén Lébele akarta vóna tavább folytatni az üzlet, de már a hormodik firmára nem volt edj sep hitel se nem. Ez a szomoró történet azér jotja nekem eszibe mastand, mer a független párt keresi megint edj oj firma. Gandalam, kár a fárodtságért, mer edj oljan konzorcziom a mi ígérte oljan sokat és nem betartotta edj terminos is nem, annak bajosan lesz hitele akár miljen firma olott árolja oz elveit.

Párt alakulások.

I.

A szabadelvü párt.

Tisza Kálmán. Legyen ugy mint régen volt! (Általános helyeslés. Megalakulnak.)

II.

Mérsékelt ellenzék.

Apponyi Albert gróf. Uraim, hát ugy alakuljunk?
Szilágyi Dezső. Nem jó lesz. Inkább így alakuljunk! (És megalakulnak így is, — ugy is.)

III.

Antiszemiták.

Istóczy Gyözö. Szerény nézetem szerint ütni kell a zsidót. Azt hiszem, ezen ülep — azaz hogy: ezen az alapon megalakulhatunk. (És ütik a zsidót — pardon!... megalakulnak.)

IV.

Függetlenségi párt.

Mocsáry Lajos. Uraim! Elvtársak. Alakulnánk meg tán mi is. Próbáljuk meg. Nem nehéz az. Voltunk már 48-as függetlenségiiek, Legyünk egyszer függetlenségi 48-asok.

Hojtsi Pál. Gilt! Hanem most részletezzünk. Nem megyünk a delegációba.

Több erdélyi (sugva.) Pali te! Ne mókázz. Dupla diurnum!

Gruber János. Ha már részletezünk, bátorkodom megkérdezni, hogy én, mint antisemita, lehetek-e a párt tagja?

Mocsáry. Ki akarja ön a zsidókat kergetni az országból, vagy nem?

Többen (sugva.) Ki ne kergesd, János! Ki ad akkor kölcsön, ha már senki se ad?

Gruber János (határozott habozással.) Nem kergetem ki a zsidókat.

Mocsáry. Akkor lehet a párt tagja. Azért vagyunk függetlenek is, 48-asok is, hogy kiki függetlenül antisemita is lehessen, csak a zsidókat ne kergesse ki.

Herrman Ottó. Hát én lehetek-e a párt tagja, ha a haza függetlenségét az egyenlőség és testvériség alapján karom?

Mocsáry. Hogy érti ezt a szólo?

Hermann Ottó. Ugy, hogy minden ember egyenlő és független. Verhovay csak olyan ember mint én; a zsidó csak olyan ember, mint Verhovay.

Mocsáry (mélyen elgondolkozik és hallgat.)

Lükő Géza (megnyugtatja Hermann Ottót.)

Hermann Ottó (megnyugszik.)

(Mire a párt megalakul — ideiglenesen, t. i. a legközelebbi összeveszésig.)

V.

Pártonkivüliek.

— A ház folyosóján. —

Zichy Jenő gróf. Éljen a haza! Mi nem fizetünk tagsági díjat egy klubba sem. A mi lakbérünkéből és napi díjjainkból pártzélókra le nem von senki. Mi pártatlanok vagyunk. Oda hajlunk, a hová illik.

A tagok. A hová lehet!

Zichy Jenő gr. A hova szabad!

Többen. A hová muszáj! (Vergődve megalakulnak)

IDEKI TROMBITA

— Utczai gőzvasut Debreczenben. —

A Guzsony Péter taligás monologja.

No né, a nimet! Megirigyl a szegény taligástul a betevő fatatot, és gőzzel viszi ki az »Istvány« malom lisztjét! . . . Osztég ha fuvarom nem lesz, ki füzeti meg a hátralékos por-czijómat? Megkérem a *Thaligás* Kálmány követünköt, beszéljena Tisza Kálmány téns ur fejével . . . Addig pejig csak azért is: gyi te Csüllkös!

*

I-ső civis (a főpiaczon tovarobogó gőzmozdonyra mutatva.) Mi e ná, komám?

II-ik civis. Nem látja kigyelmed? Ez a »se füle se farka vasut«!

*

Kreccányi direktor első volt, a ki ezen a »se füle se farka« vasuton a városba rohogott. Bizonyság rá a következő »drámai« jelentése:

»A drámai és társalgási darabokhoz nyolczszáz forintos selyem-damaszk garnitura butort csináltattam. *E tény* magában eléggé igazolja, hogy a komolyabb fajtájú darabokra jövöre is rendkívüli sulyt fogok fektetni. E gyönyörű butor, melynél díszesebbet egy udvari színház sem képes fölmutatni, nagyban fogja az elbálszósok hatásút emelni, s ha kellő időre elkészül, »A vasgyárosban« már szerepelni fog.«

Szigligeti és Bamberger, Sardou és Monaszterly, Dóczy és Alter, Toldy, Bercez és Zsitvay, Csiky, Rákosi és Kramer Lipót udvari kárpitós — mind e firmaák magukban hordják a dráma sikerének bizonyosságot.

Hogy ezt Debreczenből kellett importálni a világba!

Molière Dani

helybeli drámai butrász.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Hát még mit?

Talán mán kezét is csókuljak minden czibilnek, mi?

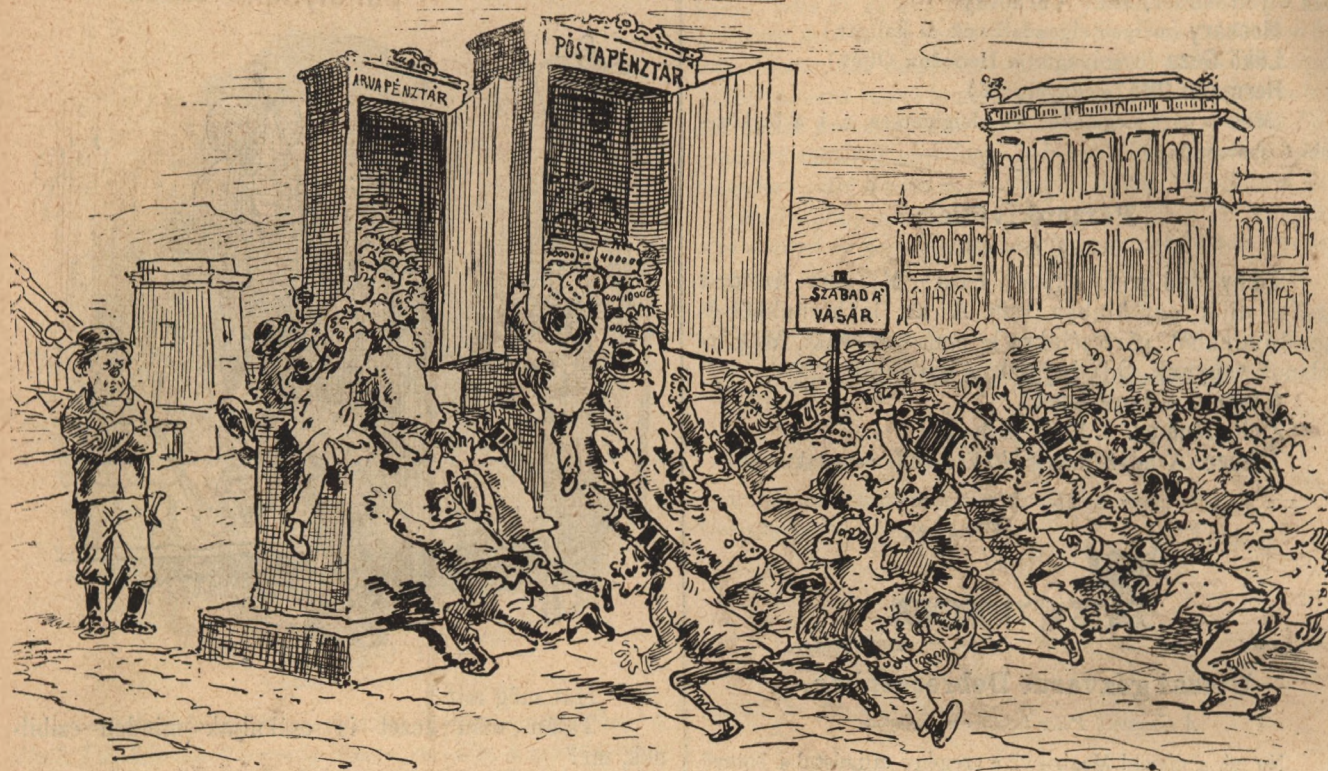
Tudom én, hogy mi az rőnd; engemet ne tanétsanak rá a naszszájú úságitró ténsurak; jobban cselekősznek, ha aztat az oktalan czibilt taníjják, mer ha én kerülök hegyibéje, csak aszondom, hogy rőndnek *muszáj* lönynyi! — oszt' van is.

Mer tesszen meghinnyi, nem lehet ám avval a czibilséggel másfurmán beszényi. Hiába szóllok én hozzá illedelmes emberségtudással, hogy mondok, hordja odább az irháját, mer ugy rugom hasba, hogy hátával ütközik bele a fias tyukba, — nem tágit a kehes, halom csak tolakszik a m. k. opéria felé, mintha igenyest az ü számára építette vóna ü császári és királli kegyelmes szent fölsige. — Persze, hogy ilyenkor kifogy az én békességes türesem is, oroszlánny válllik belüllem, mint abbul a kübül faragott asszonyságbul ott az opéria ház előtt, oszt a czibilséget eréllessen botozom rőndre, mer annak muszáj lönynyi.

Letjobban sajnálom a nasságos feőkapitány ur ü melltóságát, aki glanczba kirukkót az megnyításra. Azt hittük hogy *ordót* kap, peig szegény csak *náthát* kapott.

Ni, a vak kódis! Be, no be! Ugy rémlik, magát is ott láttam akkor öste. Bizonyossan maga is meg akarta *níznyí* az operiás házat, mi?! No csak előre, vin muzsikus! Ne vonakodjon, aszondom! Hogy királi himnyust komponált, azt huzná el? Ne zörögjön nekem, mer én húzok kendre ollan himnyust, hogy Liszt Ferencz ü szentsége se olvassa le a hátarul, csuknám maga mellé! Czo be, mer rőndnek muszáj lönynyi!

EGY GONDOLAT.

M. A. Az a! Bizony csak nem igasság, hogy abbul az árvapénztárbul, meg a póstakasszábul csak azok a hivatalos urak lophassanak. Ha én vónék a nagyméltóságú m. kir. miniszterium ü felsége, hát kiállíttatnám a placzra azt a két kasszát, hogy mulatna vele boldog boldogtalan. Mérmer ugyanis mindegy, oszt meg **r. m. I.**

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Megijedtem mikor láttam az opera felől a lángokat felcsapni. Azt hittem, ég az — Orfeum!

— Koroghval 25-ikén rendezvoust adok Pohlban ebéd utánra. Kompareált is az isten adta — 1-én délután.

— »Hová Bendike olyan nagy garral?« kérdém az én filozopteremet a Sugáruton kedden este. »Nem látja?« mondja ő — »háztűz nézni!«

— Abban az új egyetemi épületben ott a muzeumköruton — úgy hallom — mindenféle ritkaságokat fognak mutogatni: ásványt, növényt, meg egyéb csodákat. De tiszteres pénzt teszek, hogy nem lesz ott látható jóllakott kispap, hosszú nadrágos filozopter, udvarias jogonc, jószagu dögöncz és tanult patyikus.

— Ajánlja a Vécsey professorka, tanuljuk a gyorsírásat, mert így aztán kényelmesen lehet lejegyezni az órán magyarázottakat. Hasze tanulnék én gyorsírászatot, — bököm oda, ha az órai magyarázattal legalább egy fél órát emelhetnék el.

*

*Egyedül hallgatom
Láng magyarázását,
Egyedül, egyedül
Az öt firmák közül,
A VIII-as szobában.*

*

— A Szikszaitól a Pakfong verébig 15 nap a távolság.

— Lutriba tettem a peches számaimat: 9, 31, 73. Kilenccz év óta taposom az univerzitást, harminczegy flör nyomja az ingóságaimat és tegnap kaptam egy esztendő óta a hetvenharmadik abszenciát.

— Én is tartok esténként vadászatokat a Kerepesi-uton. Csakhogy ezekről a lapok nem vesznek tudomást.

— Lesz sok ballet az új operában. Mégis derék gyerek az a Tréfert, hogy tekintettel van a felsőbb tantügyre.

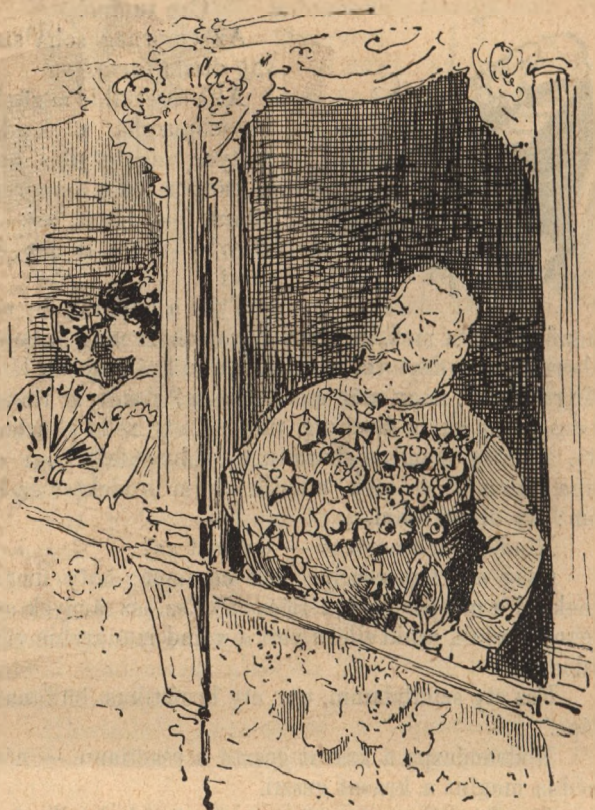
MEGNYITÁS.

Az opera előtt.

Mihaszna András. „Röndnek muszáj lönnyi!”

A páholyban.

Thajsz Elek. „Röndjelnek muszáj lönnyi!”

À la Roth. Pál.

— Ki mit nyujt be. —

E gyorsan és méltán országos hírre vergődött ki-tűnő és ujonatúj honatya fényesen bebizonyítván, hogy a magyar képviselőséghez a mandátum teljesen fölösleges: képviselőtársai közül is többen fölbuzdultak az adott példán s megbízó levél helyett egyéb „okiratokat” nyujtottak be Boér bácsi korelnökhöz. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy közölhetjük az érdekesebb benyujtványok lajstromát.

Apponyi Albert gr. megbízó levele helyett egy gyónó czédulát adott át az elnökségnek, melyen többek között bünekepen vallja be azt is, hogy egyszer Szilágyi Dezsővel fuzionált.

Szilágyi Dezső hivatalos *angliai utjáról szóló jelentését* nyujtotta be; legalább az elnökség annak véli az átvett tiszta papirost, mivel egy betű sincs rá írva.

Szalay Imve a belga vepublikánus megbízó levél helyett egy *recepttel* szevepel, melyben kitűnő utasítások vannak az iránt, mint lehet a fuxin oxerü használatára mellett czéklából honi bordeaut szűrni s avas szőlőzsirból olajos ó tokajit.

Vérhasovay beadta azt a *takarékpénztári könyvecskét*, mely a csángó pénzek 8 $\frac{1}{10}$ -os elhelyezését bizonyítja.

Csatár Zsigmond egy a fenytő bíróságtól eredő *megidézést* nyujtott át, melyben nevezett honatya rágalmazási s egyéb bűnyekben »különböni elővezetetés terhe mellett« valahol megjeleneni köteleztetik. (A mentelmi bizottsághoz utasittatik.)

Rác Géza egy a m. k. egyetem bölcsészeti fakultására czimzett, *tandíjmentességért* alázatosan esedező folyamodványt szegénységi bizonyítvánnyal fölszerelve.

Vadnay { **Károly** egy »*rövid hirt*«
 { **Bandi keresztelő levelét**, mely 11 évvel ezelőtt kelt.

Fenyvesy Ferencz egy saldirozott *illatszer-számlát*.

Veszter Imre legujabb operettjének *partitúráját*.

Wahrmann Mór a bpesti börze *árfolyamjegyzékét*.

Csanyági bácsi hiteles *másolatát* annak a *vérrel irt szerződésnek*, melyben *Tisza Kálmán* a kaú-aúrmányi hatalomért az osztrák ördögnek eladta lelkét és a hazát.

Thaly Kali kurucz a kitűnő sikereket fölmutató *Rákóczy keserűviz vignettjét*.

Krajelhuber Tóbiás

preschpurgi házi ur és sopronyi lakosnak okoskodásai.

Czu tumm!

Az emprneg soha snem van diszta erem.

Alík sigerülde negünk a Preschpurgba a hajdani mótyor uaszágtyíles helet a mótyor eker gongregacziann — haszt asz nit xégn! — pele it asz épidamí!

Tyitt a gollera; de nem a honfieh gapta mek, hanem a hornvieh. A mótyor morha emborium nem dartotta zsokáig, amibull pízomosan léhed gefetgesztedni, hogy már mosd asz egész mótyor ticsiseg izs dzsak ety gurta fasching ticsiseg, ety refid illuziann, vaty, a hoty mond a barann v. Eibischteig, agi ety gitine tiblámád és mék mindik indim brodektek én hoszám: ety állom álam.

Rinderkrach nostras — da hast as!

Csag ety figasz dallja mek engimet: hoty megint menek fel a mótyor eker a Bécs spa. Esz asz árnyek atul az esseméndull, amid ellere veti a xamd manarchie vilák derdenet.

Esz ety szimbamm, esz ety profetikus büllanat a jevépe.

Nedvenóczpa a kravat geszte a reactiann — nóczvanédpa megint a kravat geszti.

48—84, két gantraszt, ami utyanasztad jöllent.

Aufpassen!

P. p.!

Reakció.

Vidék, szeptember elején.

Rózsabokor alá bujva
Reakció szelét fujta
Tisza Kálmán Váradon;
Jaj tenéked szabad sajtó!
Fenyeget a börtön ajtó,
Lakat lesz a szájadon...

Alkotmányos nemzet voltunk
De sokalta e mivoltunk
Vilmos és a muszka czár;
S szép levelet irtak Gesztre,
Kilátással nagy keresztre
Mely — ha megý — Tiszára vár.

S ő elindult, — gyors vonatja
Fut mint bünös gondolatja,
S rohan bérezen völgyön át —
S nem törődve semmi kárral,
Kezet szorit a császárral,
— Igy adja el a hazát.

Szent hazánkat, ahol nemrég
A jordánt még föbe verték
Ósi virtus szent jogán,
Hol kinek nem volt mit enni,
Jogot tartott attól venni,
Kinek volt az udvarán.

Hol sikerrel — s nem is ritkán —
A családok kényes titkán
Vásárt csaptunk szabadon,
— Mert az volt a hitvallásunk:
Hogy a miből hasznot látunk
A miénk, mint közvagyon...

S ime! — mit sok esztendőn át
Aknázott mint kincses bányát
A szuverén hatalom:
Most e szent jog rutúl vész el,
Elrabolva zsarnok kézzel...
Sirj ó honfi fájadalom!

Már derengni kezdett szépen
Felettünk a tiszta égen
Hajnalpirban a nihil,
A bigottság éje oszlott,
És az égi tróntul fosztott
Istent érte már a nyil...

Közel volt a szép idő már
Hogy leomlik templom-oltár,
És úr lesz a józan ész,
Mely ha szól, parancs-szavára
Minden vallás légi vára
— Honnan lett — a ködbe vész...

De eljött az undok ármány
S a pokolnál közben járván
Odalett a szép vetés...:
Sirj, zokogj, ó Árpád népe!
Szabad szárnyad ki van tépve,
Torkodon van már a kés...

Sirály.

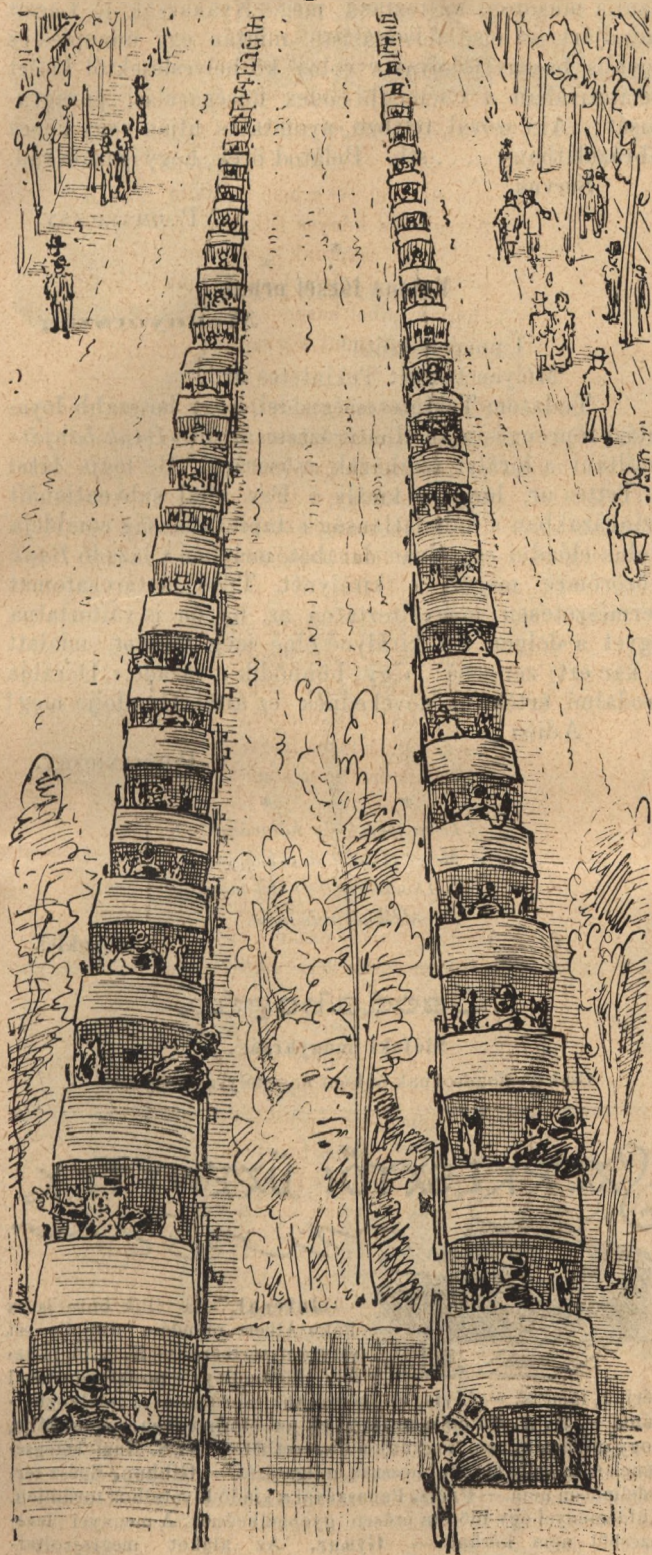
Occasion!

Uj Irányi kalapok raktára.

(Megnyilt a függetlenségi és 48-as párt klub helyiségében.)

Ez azon rég óhajtott, várva várt kalap, mely alatt minden nemű fractio-árnyalat kényelmesen elfér. Feltalálója, Hojtsy Pál, szabadalmat nyert rá. Tetejében lyuk van alkalmazva antisemita gőzök kipárolgására.

A ligetben.

A. Mit keres itt ez a tengernyi üres kocsi?

B. Ezek az operaház közönségét várják. Az opera-környéki szűk sikátorokban nem férnek el, a Sugárúton megakasztják a közlekedést, ide meg úgyis csak rövid ¼ óra az operaház.

Titán Laczi a koronában,

Läherlikk!

Van de nincs! Est ut sit aut non est, mondja már Sophocrates.

Királyi hymnus, melyet nem én irtam! Risum reper-tum teneatis amice! Van el-me, melyből gyújtó villám czi-kázhat, ha nem az enyém? Van dal, mely zeng, ha nem én lantolom?

Belém botolnak s észre nem vesznek. De hogy is ve-gyenek, ha nincs, a mire vehetnének?

Folyton szakad az én lelkem olympusi bánata. Én vagyok a félreismerés bánusa, az én keblem hédervári kinja az orv átoknak!

Ó, idalosynkrasisa a hatalmaskodó irigység tehetlenségének!

Van e honnak született egy hymfia — s az nem én vagyok!

De megragadom ismét elmém gyep-lüszárait s egy agyonsujtott liga Hióbtávirata fogja megrendíteni a hét világrészt, s minden teremtett lény ezer torokból fogja hirdetni diadomnak 'almáját. The rest, mint Hamlet mondja, ismeretes.

Hihetetlen! Épen akkor ez eltipratásom, amidőn legjobban erőltetém meg fejemet, hogy a szöget rajta eltaláljam!

Kancsal görcsővel keresik lábaim hiányát és nagyítják. Boldogok, ha találhatnak kérdést, melybe tehetőségemet helyezték. Damokles hajszáaira függesztik lantom súlyát. Am azért nem fog sikerülni nekik, hogy muzsám fehérségét feketére mossák. Vigyázatok, ti lelketlen lelkendezők! A korsó addig jár a kutra, míg a bün az asztalhoz ül s az erény pök.

Ragaszkodom küldetésemhez. Muzsám és én elvál-hatatlanok vagyunk, mint Alpha és Omega. Az én anyám nem csak engem, de magát is abban a reménységben ringatta, hogy dicsőségre virradni lásson engemet. Hic Rhodus, hujus Rhodi, huic Rhodo, hunc Rhodum, o Rhode, ab hoc Rhodo! Így dalol Cornelius Nepomuc, de nem a Junior, hanem az Augustus.

Tudom, a valódi költő nem esik le éretten a fáról, hanem ellenkezőleg, zöld ágra akar jutni. De inkább magam függjek rajta, semhogy lantomat akasszam rá!

Soha ohaj sohajja ne dagassza irigyeim keblét!

Sum ut sim aut non sum!

Pauli, sokolád mit avec und svarcze vek, feszt gestoppte csibuk, Családi Lapok und sliszszel!

Monolog.

Félek, hogy az egyik ajtót orrom előtt, — a másikat meg a hátam mögött csapják be!

V. Gy.

Podmaniczky intendáns loyális levelei.

Liszt Ferencz urnak

Weimar.

Nagy mester!

Ön valóban nagy mester, a ki szittya kuruczkodásával engemet teljesen elrémit. Kiktől vesz ön kölcsön, főtisztelendő uram!? *Rákóczy és Bercsényi*-től? — hisz ez horzasztó. Tudom ugyan, hogy a Szerecsen-utczában is van egy kölcső-üzlettel foglalkozó czég *Rákóczy et Bercsényi* (előbb *Rakonitz et Beer*) de ezeknek Mózses-hitvallása tiltja kegyednek, hogy azonosak lehessenek az ön kölcsönadóival. Ön tehát a hirhedt, illoyális kurucz vezérektől kölcsönzött pengőpénzen akarja megváltani a m. királyi operába a belépti jegyet? De nem oda Buda! Mi csak cs. k. közönséges banknótát fogadunk el. Irjon ön egy magyar királydalt e loyális osztrák nóta motívumaiból »*S gibt nur a Kaiserstadt, 's gibt nur a Wean*« s tároगतókon harsogtattatja el azt loyális hive

PODMANICZKY.

Pönöghey Dávid zeneköltő urnak

Budapesten.

Kitünő zenész!

Ön egy ouvertüre nyújtott be a királyi operához. Nos, én tudatom önnel, hogy azzal, amit ön *benyújtott*, én *begyújtottam*. Miért? kérdi ön. Azért, mert darabja halhatlanul forradalmár. Hova gondol? Hisz mindjárt kezdete *h-durban* van írva. *H-dur*, jobban *Hadur*, a pogány magyarok istene, kik *Koppány* rebellis vezérükkel élükön rátörtek az apostoli királyra, ennek iniciatívája folytán a magyar nemzet a kereszténységgel cserélte föl udvarképtelen őshitét. Beláthatja ezek után, hogy a felség jogaiban ily durván megtámadott monarcha jogutódjának színházában képtelenség fölleveníteni a lázadó pogányok kultuszát. Irjon ön inkább *á-mollban*. »*Ámol isz' kámol*«, tartja a loyális osztrák közmondás, melynek udvarképessége iránt nem táplál kételyeket hive

PODMANICZKY.

Erkel Ferencz urnak

Budapest.

Öreg!

Csak most rémülök meg, most jövök rá, hogy mi borzasztó illoyális emberek vagyunk mi ketten. Igen; te is, én is. Adjuk derüre borura a te „*Hunyadi László*“ dat a királyi operában, azt a Hunyadi Lászlót, ki mint a függetlenségi párt vezérszónoka, négy felvonáson át magas tenorban deklamál az idegenből eredt királyi ház ellen, míg végül szereplők és közönség piros fehér zöld rokonérzetétől kisérve lefejeztetik. Tudd meg, hogy e darab többé színre nem kerülhet, nékem további felség-

sértésekre sem időm, sem kedvem. Ha meg akarod tartani a műsoron, változtasd meg. Nyakazzák le Laczit mindjárt az első felvonásban, miután egy ünnepies és loyális bassus fölolvasta volna közhelyeslésektől kísért recitativában a Csemeghi-codex fölségárulási paragrafusát: »Aki szóval, tettben, nyomtatás útján vagy képes ábrázolatban« . . . stb. Belátod öreg, hogy igazam van. Servus!

PODMANICZKY.

Katona József urnak

Mennyország.

Ünnepelt költő!

Mélyen tisztelt Tekintetes ur!

Tudatom Tekintetességgeddel, hogy hosszabb loyális tőprengés után elhatároztam az ön »*Bánk-bánját*« letiltani a királyi színházak műsoráról. Be fogja látni a Tettes ur, hogy a király ő Fge által subventionált színházakban a háladatlanság s tapintatlanság combleja volna előadni egy olyan darabot, melyben a lázadó *Bánk* közörömrre megöli a királynét. Tiltó határozatot természetesen megváltoztatná az, ha ön is változtatna egyet a dolgon s a királyné ölné meg *Bánkot*, mialatt a kar ezt zengené: »igy bünhődik a lázadó.« Darabja irodalmi értéke is növekednék ez által. Gondolja meg!

Adieu!

V. PODMANICZKY.

Evva mérrt oly hálvány?
Merrt elszállt a csülogány.
S Donnerrvetterr Element,
Á publikum vele ment.

Monokles.

Csodabogár.

— Siófoki magyarság. —

Csak gyalogosoknak önként engedélyezett átjárás.

Juvenal. Rá illik önre is a Pákh Albert mondása: *difficile est satyram scribere*. — K. A. A p. teleki költeményt postafordultával kérjük, igen is. — Civis. Felhasználtuk. Sűrűbben is találkozhatnánk. — W. A. Ha ön nem fárad el az elmésségben, ne csodálja, hogy mi meg ki nem fogyunk a dicséretből. — V. S. Nem betegségének szeretőnk betudni hosszas hallgatását. — Gibbon. Egész terjedelmében nem. — Prcls. Panaszával a kiadó hivatalhoz forduljon. Küldeményei egy idő óta erősen gyengélkednek. A mennyei levelezésből nem kérünk. — Gyaur. Az alakot megrajzoltatjuk. — Str. Élesebben és . . . gyakrabban! — Marius. Egy csomót a novemberi első számra tettünk el. Folytassa az apróságokat. — Ptj. Mért oly gyéren? — H. J. Az első küldeményből csak a jóakaratot olvassuk ki.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.